

ת"פ 9596/05/15 - מדינת ישראל נגד עודד רון, רונן דנוך, גל שר, איריס סויסה

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 9596-05-15 מדינת ישראל נ' רון(עציר) ואח'

בפני המאשימה
כבוד השופטת אליאנא דניאלי
מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. עודד רון
2. רונן דנוך
3. גל שר
4. איריס סויסה

גזר דין בעניין נאשמים 2 ו-4

רקע

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירה של זיוף מטבע פשוט, בניגוד לסעיף 477 (1) ו-(2) ביחד עם סעיף 29 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

הנאשמת, אשתו, הורשעה בעבירה של ניפוק מטבע מזויפת, בניגוד לסעיף 479(1) ו-(2) בחוק.

ההסדר לא כלל הסכמה עונשית.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, עובר לחודש ספטמבר 2014 חבר הנאשם לנאשם מס' 1 לזיוף מטבעות של 10 ₪, אשר נחזו למטבע אמיתי. הנאשם שבפניי הוא שפעל למציאת מחסן אשר ישמש כמעבדה ליצור המטבעות, בעוד שנאשם 1 התמקד בפן המקצועי, קרי פנייה לבעלי מקצוע אשר יכינו את המטבעות המזויפים.

לאחר בחינת מספר מקומות, שכר הנאשם בחודש ינואר 2015 מחסן, ונאשם 3 העביר לנאשם ולנאשם 1 כספים לצורך הנעת תהליך היצור. הנאשם, יחד עם שותפו, העביר למעבדה מכבש אשר שימש ליצור המטבעות, והתקין חשמל בהתאם לצרכי המכונות. בהמשך העבירו מחרטה לצורך היצור, וכן פעל הנאשם בשליחותו של נאשם 1 לרכישת חלקים למכונות הזיוף.

לבקשת נאשם 1 צופו 6000 מטבעות נירוסטה, והוא העביר 3 ממטבעות אלו לנאשם שבפניי, על מנת שזה יבחן את

איכות הזיוף טרם הפצת המטבעות.

בהמשך העביר הנאשם 15 מטבעות לנאשמת, על מנת שזו תבדוק את איכות הזיוף. הנאשמת רכשה ביום 1.4.15 מוצרים בסך של כ-150 ₪ במטבעות המזוייפים, ודיווחה לנאשם כי צלחה במשימתה לבצע רכישה באמצעות המטבעות המזוייפים.

תכניתם של הנאשמים נקטעה בסמוך למתואר לעיל, עם מעצרים.

לשם השלמת התמונה יצויין כי **נאשם 1** הורשע במסגרת הסדר טיעון בשלושה אישומים. בהתאם לאישום הראשון זייף הנאשם מטבעות פשוטות, בהתאם לאישום השני ניסה הנאשם 4 פעמים להחליף את המטבעות המזוייפים בבנק, ובאחת הפעמים צלח נסיונו. באישום השלישי, הוא האישום העיקרי והמשותף לנאשמים שבפניי, קשר עם אחרים לזייף את המטבעות, והחל בכך כמתואר לעיל.

בהסכמת הצדדים נידון הנאשם 1 ל-27 חודשי מאסר בפועל ולקנס בגובה 20,000 ש"ח.

נאשם 3 הורשע בסיוע לזיוף מטבע פשוט, ונידון במסגרת הסדר טיעון שכלל הסכמה עונשית ל-8 חודשי מאסר בפועל, אשר חפפו במחציתם לעונש מאסר אחר אותו ריצה. בגזר הדין צוין כי חלקו מצומצם ושולי, והסתכם בהעברת כספים לשם מימון רכישת המכונות. כן צוין בגזר הדין כי נוכח העובדה שהנאשם נידון בשני התיקים בגינם הורשע לתקופת מאסר המתקרבת ל-5 שנות מאסר, ובית המשפט המחוזי אף השית עליו קנס בסך 25,000 ₪ במסגרת התיק האחר, לא נמצא מקום להשתתף קנס גם בגין תיק זה.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה עמד על נסיבות ביצוע העבירות, ועל העובדה שפעולותיו של הנאשם היו מתוכננות, נמשכו על פני תקופה משמעותית, וחלקו היה דומיננטי באיתור המחסן, רכישת הצידוד, ובהפעלת נאשמת 4 לשם בדיקת השוק.

נטען כי מתחם העונש ההולם הינו שנה-3 שנות מאסר, נוכח נסיבות הביצוע והפגיעה בערכים המוגנים של אמינות המטבע והיכולת לנהל מסחר תקין.

ב"כ המאשימה עמד על כך שהמטבעות אותם זייף הנאשם הם מטבעות נפוצים אשר השימוש בהם הוא יומיומי, והפנה לפסיקה התומכת בעתירתו.

נוכח הודאת הנאשם עתרה המאשימה להשתתף מאסר ברף התחתון, כמו גם מאסר על תנאי וקנס, תוך שהיא עומדת על כך שמהתסקיר עולה כי רצונו של הנאשם להשתלב בטיפול הינו מן השפה אל החוץ.

אשר לנאשמת, עתר ב"כ המאשימה לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינה ולהטיל עליה מאסר מותנה בלבד, נוכח חלקה המינורי במעשה.

בטעונו לעונש עמד ב"כ הנאשם על כך שכתב האישום תוקן לקולא ועל כך שהנאשם הביע חרטה וחסך בהעדת עדים ומזמנו של בית המשפט.

נטען כי חלקו של הנאשם קטן מחלקו של נאשם 3, אשר נידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, 4 מתוכם במצטבר למאסר אחר אותו הוא נושא.

ב"כ הנאשם עמד על עברו הנקי של הנאשם, על התקופה בה שהה במעצר ממש ובמעצר בית, ועתר להשית עליו מאסר בעבודות שירות, ולהימנע מהשתתף קנס.

אשר לנאשמת, עתר בא כוחה לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהשית עליה מאסר מותנה.

הנאשם בדבריו לעונש הביע צער על מעשיו, וביקש להתחשב בהודאתו, בעברו הנקי, ובמעצר בו שהה.

הנאשמת לא ביקשה לומר דבר.

דין וגזירת הדין

בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשעו הנאשמים, במידת הפגיעה בערכים, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הרי שהנאשם וחבריו שכרו מחסן, רכשו מכונות, פנו למפעל אשר יסייע ביצור, החלו ביצור, ואף ביצעו בדיקה על מנת לוודא כי ניתן להשתמש במטבעות בפועל ולרכוש באמצעותם מוצרים. עסקינן בעבריינות למטרה כלכלית המניבה רווח רב למבצעה ואשר נזק פוטנציאלי גדול לצידה, היה והמטבעות היו מוטמעים במחזור הכספים של המדינה.

העבירות אותן ביצעו הנאשמים עלולות לפגוע פגיעה ממשית בכלכלה; אף שביצוען קל, הרי שקשה לאתר את מבצעה, ודאי לאחר הטמעת הכספים וגלגולם לצרכנים שונים.

בעפ"ג (מחוזי ת"א) 15156-08-14, מדינת ישראל נ' יעקבי, ציין בית המשפט כי המחוקק בחר ליחד עבירה ספציפית לזיוף מטבעות, ולצידה 7 שנות מאסר, שכן מטבעות הם חלק מהביטוי לריבונותה של המדינה וחלק מסמליה. הוטעם כי לפיכך אין אבחנה בעבירה זו בין מי שהחל לבצע את העבירה למי שהשלימה, וכי נקודת המוצא בזיוף מטבעות צריכה להיות מחמירה ולשקלל את הנזק העצום העלול להיגרם לכלכלת המדינה כתוצאה מהחדרת מטבעות מזוייפים למחזור.

אין חולק כי חלקו של הנאשם שבפניי קטן מחלקו של נאשם 1, אשר נידון כאמור בהסכמה ל-27 חודשי מאסר. נאשם 1 הורשע כאמור בעבירות נוספות במסגרת כתב אישום זה, וביצע את המעשים לאורך תקופה ארוכה בהרבה מהתקופה בה ביצע הנאשם שבפניי את מעשיו.

בכל הנוגע ליחס בין חלקו של הנאשם שבפניי לנאשם 3, איני מקבלת את טעוני ב"כ הנאשם כי חלקו של נאשם 3 גדול מחלקו. נאשם 3 הורשע בעבירות של סיוע וקשירת קשר, ולא בעבירה המושלמת, בשונה מהנאשם שבפניי. ממקרא כתב האישום עולה כי מעורבותו של נאשם 3 היתה אמנם בעלת משמעות ואולם לכאורה נקודתית, ולא התפרשה על פני ריבוי פעולות וזמנים כנאשם שבפניי. כאמור, נאשם 3 נידון ל-8 חודשי מאסר, מתוכם 4 במצטבר למאסר אחר אותו הוא נושא.

מדיניות הענישה הנוהגת מגלה כי במקרים דומים, בהם בוצעו המעשים באופן מתוכנן, הוטלו על נאשמים מאסרים בפועל או בעבודות שירות, הכל בהתאם לנסיבות:

- א. **ברע"פ 523/13 בענין שלום דזנשוילי נ' מדינת ישראל**, אישר בית המשפט העליון עונש בן 24 חודשי מאסר אשר הוטל על מי שהורשע בעבירות אשר במהותן דומות לעבירות הנידונות בפניי, אף כי הנסיבות שם, במיוחד אשר לאישום 4, היו חמורות יותר מהמקרה שבפניי.
- ב. **בעפ"ג (מחוזי ת"א) 15156-08-14, מדינת ישראל נ' יעקבי**, החמיר בית המשפט בעונשו של מי שהודה בזיוף מטבע וניפוקה. באותו מקרה עסקין היה בכמות גדולה של מטבעות, שכן הנאשם החל בזיוף 60,000 מטבעות, והיה בעל עבר פלילי רלוונטי. נקבע כי נזק ממשי טרם נגרם. מבלי למצות את הדין, הוחמר עונשו מ-24 חודשי מאסר בפועל ל-48 חודשים.
- ג. **בעפ"ג (מחוזי ירושלים) 12829-12-11, מדינת ישראל נ' דוד ביבי**, נידונו נאשמים בגין קשירת קשר לביצוע פשע זיוף שטרי כסף. כן הורשע אחד הנאשמים בעבירה נוספת של זיוף שטרי כסף, ונאשם אחר הורשע בהחזקת סמים בכמות מזערית. העבירה העיקרית אותה ביצעו היתה מכירת \$50,000 מזוייפים לסוכן משטרתי. נאשם אחד נידון לשנת מאסר בפועל, ועל הנאשם השני הוטלו 5 חודשי מאסר, אשר הומרו בערעור לריצוי בעבודות שירות.
- ד. **בת"פ (שלום ת"א) 1035-04-10, מדינת ישראל נ' פיטר חורי**, נידונו הנאשמים אשר הורשעו בעבירות דומות לאלו הנידונות בפניי לעונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ולעונשים נלווים.

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים ובהם לנסיבות המקרה הנדון, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם הוא החל במספר חודשי מאסר וכלה ב-24 חודשים, וענישה נלווית.

בגזירת העונש בגדרי המתחם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

הנאשם הינו כבן 42, נשוי לנאשמת ואב לשתי בנות. **מהתסקיר** שהוגש בענייני עולה כי הוא עוסק במוזיקה, ולאחרונה עובד כנהג חלוקה.

הנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירה הנדונה, והסבירה בהפעלת שיקול דעת לקוי ובהתחשב במניע כספי. לדבריו נחשף למעשיו של נאשם 1 והתפתה לשתף עימו פעולה, בין היתר מתוך חוסר מודעות מספקת לחומרת המעשים.

שירות המבחן התרשם כי תקופת מעצרו היוותה עבורו גבול ברור להתנהלות עתידית. לאחר שחרורו שולב בקבוצת עצורי בית משך חצי שנה; תחילה התאפיין בחוסר יציבות ובקושי לזהות מצבי סיכון, ואולם בהמשך הצליח להתבונן על מצבי סיכון באופן ראשוני וחלקי. שירות המבחן התרשם כי הוא מנותק ממשמעות המעשה בו הורשע, ומתייחס אליו כאל אירוע נקודתי וחריג. לפיכך התרשם שירות המבחן כי המוטיבציה אותה הביע הנאשם לטיפול הינה חיצונית בלבד, וכי לאורך חייו פיתח דפוסי חשיבה והתנהגות מרמתיים. נוכח דברים אלו לא בא שירות המבחן בהמלצה.

יצוין כי לא מצאתי להיעתר לבקשת ב"כ הנאשם בפתח טעונו להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר משלים, עקב פער נטען בין דברי קצינת המבחן בע"פ לנאשם, לבין התסקיר הכתוב.

מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינה של הנאשמת, עולה כי לא היתה מודעת לחומרת המעשים אותם ביצע בעלה ואותם ביצעה בעצמה, וכי חומרה זו התחווירה לה עם מעצרה. שירות המבחן התרשם מחרטתה של הנאשמת, וכי כעת מבינה היא את חומרת המעשה.

עם זאת, יצוין כי בפני שירות המבחן טענה הנאשמת כי היא בחרה להשתמש במטבעות המזוייפים על דעת עצמה, בניגוד לכתב האישום המתוקן בו הודו שני הנאשמים, שם צוין כי הנאשם העביר לנאשמת את המטבעות על מנת שזו תבצע רכישה באמצעותם ותבדוק את איכות הזיוף.

בשקלול הסיכונים והסיכויים התרשם שירות המבחן מהפחתה בסיכון הנשקף מהנאשמת לחזור על התנהלות עוברת חוק, ולא מצא כי יש מקום להמלצה טיפולית, אלא להשתתף מאסר מותנה.

עקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בהתאם ל 40ב לחוק. בגזירת הדין אתחשב בכך שהנאשם היה מעורב בזיוף המטבעות תקופה בת כ-7 חודשים, ולפיכך אין המדובר במעידה רגעית אשר לאחריה התעשת. הנאשם היה דומיננטי, מעורב ופעיל בביצוע המעשים השונים לאורך תקופה זו, ובסופו של יום הבשילו התכניות לכדי מטבעות מזוייפים ממש ושימוש בהם לשם בחינת איכות הזיוף. פעילות הנאשמים נקטעה אך בשל תפיסתם בכף על ידי המשטרה.

ב"כ הנאשם התייחס כאמור בטעונו למיקומו של הנאשם בין הנאשמים האחרים בפרשה זו, וסבר כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בין היתר מתוך התחשבות בעונשים שהוטלו על האחרים.

כאמור, איני יכולה לקבל את הטענה כי חלקו של נאשם זה קטן מחלקו של נאשם 3, ואני קובעת כי ההיפך הוא הנכון, הן בהתחשב בעבירות בהן הורשעו השניים, והן בהתחשב בתקופת הפעילות ובטיבה.

לקולא אתחשב בכך שהנאשם הודה בביצוע העבירות וחסך בזמן שיפוטי. כן אתחשב בעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הוא בעל משפחה ואב לילדים קטנים, ושהה במעצר בית תקופה לא קצרה.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים נמצא כי אין מנוס מהשתתף עונש הכולל מאסר בפועל על הנאשם, בהתחשב הן בתקופות המאסר אשר הוטלו על האחרים, והן בטיב המעשים.

מאחר שהמניע לביצוע העבירות הינו בצע כסף, לא אוכל להימנע מענישה כלכלית, אולם זו תעשה תוך התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם ובתקופת המאסר לה יידון.

אשר לנאשמת, נוכח חלקה המצומצם והרשעתה בעבירה אשר לצידה עונש מאסר נמוך משמעותית מזה הנקוב לצד עבירת הזיוף, אני מוצאת את עתירת הצדדים ראויה, ולפיכך יוטל עליה מאסר מותנה בלבד.

נוכח המפורט לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו 19.4.15-6.5.15.

עמוד 5

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, ובלבד שלא יעבור עבירה על פרק י"ב בחוק העונשין או כל עבירת זיוף או מרמה.

ג. קנס בסך 6000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לתאריך 1.12.16.

על הנאשמת מוטל מאסר מותנה בן 8 חודשי מאסר, ובלבד שבמשך 3 שנים לא תעבור עבירה על פרק י"ב בחוק העונשין או כל עבירת זיוף או מרמה.

העתק גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ז אלול תשע"ו, 20 ספטמבר 2016, בנוכחות הצדדים.